שלושה ראשים של הבאר

הרבה לפני המלך ארתור ואבירי השולחן העגול, חי במזרח אנגליה מלך שארמונו עמד בקולצ'סטר.
הוא לא היה מפורסם או עשיר מאוד ונוסף לזאת אישתו מתה והשאירה אותו עם בת אחת. הנערה הייתה בת חמש-עשרה, אבל יפה מאוד ובעלת לב זהב כך שכולם אהבו אותה.
אלא שהמלך, שנשאר לבדו החליט להתחתן שנית, ובחר לו אישה זקנה, מכוערת, גיבנת, ובעלת אף ארוך, וקמצנית, אבל עשירה מאוד. גם לה הייתה בת, מלאת קנאה, ורעת-לב ובמילים אחרות דומה לאמה במראה ובאופי.
למרות כל זאת המלך הביא את האישה לארמונו והתחתן איתה. לא עבר זמן רב והאישה התחילה לספר לו דברים רעים ושקרים על בתו והסיתה אותו נגדה. הנערה שהרגישה כי אביה לא אוהב אותה יותר ביקשה שיתן לה ללכת מהארמון והוא הסכים לכך, ורק אמר לאישתו לתת לה צידה לדרך.
המלכה הכינה לה שק ובו לחם שחור וגבינה קשה וגם בקבוק בירה. הייתה זו נדוניה עלובה לבת מלך, אך היא לקחה זאת בתודה ויצאה לדרכה.
היא הלכה ביערות, עמקים וגבעות ובדרך עברה ליד מערה שלפניה, על אבן גדולה ישב איש זקן. הוא פנה אליה ואמר "נערתי, לאן את הולכת מהר כל כך?"
"אישי הזקן" ענתה "אני הולכת לחפש את מזלי בחיים."
"ומה יש לך שם בשק ובבקבוק?"
"בשק יש לי לחם וגבינה ובבקבוק רק בירה. אולי תרצה דבר מה מאלה?"
"כן" אמר "ברצון רב."
הנסיכה הוציאה את צידתה מהשק והזמינה אותו לאכול. אחרי שטעם קצת הוא הודה לה מאוד ואמר "בהמשך הדרך תראי סבך שיחים קוצניים אותם לא תוכלי לעבור. אבל קחי איתך את השרביט הזה, הכי בסבך שלוש

פעמים והוא יפתח לפניך. אחר כך, תגיעי לבאר מים. שבי על ידה ושלושה ראשי זהב יצאו מהבאר וידברו אליך. עשי מה שיבקשו ממך."
היא הודתה לו מאוד והמשיכה בדרכה. כאשר הגיע לסבך הקוצני יכלה לעבור בו בלי פגע הודות לשרביט שקיבלה והתיישבה על שפת הבאר שראתה לא רחוק משם.
כשרק התיישבה הופיעו מהבאר ראש זהב ששר:
"רחצי אותי וסרקי אותי
"הניחי אותי בעדינות
"הניחי אותי על הגדה
"כדי שאראה יפה
"אם מישהו יעבור לידי."
"ברצון" ענתה הנערה ולקחה את הראש על ברכיה, סרקה אותו יפה במסרק כסף שלה והניחה על מצע אזוב.
מיד יצאו מהבאר גם הראש השני והשלישי ששרו בדיוק כמו הראשון וגם בהם טיפלה כך. אחרי כן הוציאה אוכל מהשק והתחילה לאכול את ארוחתה הדלה.
ואז אמר ראש אחד לשני "מה נעשה לנערה שטיפלה בנו כל כך יפה?"
אמר הראש הראשון "אעשה אותה יפה כל כך שהיא תקסים את הנסיך העצום ביותר בכל העולם."
אמר הראש השני "אתן לה קול יפה מזה של זמיר."
אמר השלישי "מתנתי לא תהיה קטנה מאלה כי היא בת מלך. אתן לה מזל שתיעשה מלכה של הנסיך הגדול ביותר שבעולם."
ואז ביקשו שתכניס אותם חזרה לבאר, והיא עשתה כך, והמשיכה בדרכה.
לא רחוק משם פגשה במלך שצד ביערות יחד עם האצילים שלו. היא ניסתה לעבור הלאה אך המלך הרגיש בה, התקרב והוקסם מיופייה ומקולה המתוק, והתאהב בה במקום. הוא התחנן שתסכים להתחתן איתו והיא הסכימה.
אחרי שנודע למלך כי התחתן עם בת מלך קולצ'סטר ציווה להכין מרכבות ולצאת לבקר

אצל חמו. המרכבה בה נסעו המלך והמלכה החדשה הייתה מקושטת בזהב כולה. אבא של המלכה תחילה הופתע מהצלחת בתו עד שזו סיפרה לו את סיפור ראשי הזהב. כולם בחצר המלך שמחו מאוד, מלבד המלכה ובתה, שהתפוצצו ממש מקנאה.
הנשפים נמשכו ימים אחדים ובסוף הזוג הצעיר חזר לביתו, עם נדוניה נדיבה שנתן להם מלך קולצ'סטר.
הנסיכה הגיבנת, כאשר ראתה את מזלה של אחותה החורגת, רצתה גם היא במזל כזה. היא אמרה זאת לאמה וזו הכינה אותה בנדיבות לדרך. היא הולבשה בבגדים נהדרים, סל שלה מולא בממתקים, שקדים ועוגות ובקבוק יין טוב ניתן בידה.
היא הלכה באותה הדרך בה עברה קודם אחותה החורגת וגם היא פגשה בזקן שישב לפני מערה.
"שלום, אישה צעירה. לאן תמהרי כל כך?" שאל.
"מה זה עניינך?" ענתה.
"ומה יש לך שם בסל ובבקבוק?"
"יש לי דברים טובים לדרך, רק לעצמי."
"ואולי תכבדי אותי בדבר מה?" אמר.
"לא תקבל כלום אלה דבר מה שיחנוק אותך."
"אז שיקרה לך מזל רע!" אמר הזקן.
היא המשיכה בדרכה והגיעה לסבך קוצני שלא אפשר לה להמשיך. אך היא פילסה לעצמה את הדרך, נפצעה ונשרטה ובסוף הצליחה לעבור ולהגיע לבאר.
רק התיישבה על הגדה כשהופיע ראש זהב וביקש "רחצי אותי, סרקי אותי ותניחי אותי בעדינות." אך היא הכתה לו בבקבוק באומרה "הה לך רחצה!" וכך גם נהגה עם שני הראשים האחרים.
הראשים התחילו להתייעץ ביניהם איך להעניש אותה על התנהגותה.
אמר הראשון "נעשה לה פנים מלאי פצעי צרעת."
אמר השני "נעשה את קולה צרוד ומבהיל אנשים."
אמר השלישי "שחתנה יהיה סנדלר כפרי

עני."
היא עזבה את הבאר ובדרכה הגיעה העירה. היה זה יום שוק והאנשים נרתעו ממנה כי קולה כעור ופניה הפחידו אותם. כולם ברחו מפניה מלבד סנדלר עני אחד. קרה שלפני ימים אחדים תיקן נעליו של איש מתבודד ומאחר שלזה לא היה כסף, נתן לו משחה שהיא תרופה לצרעת ונוזל נגד צרידות.
הסנדלר, שהיה איש טוב, ניגש לבחורה ושאל מי היא.
"אני" אמרה "בת חורגת של מלך קולצ'סטר."
"אולי אוכל לעזור לך עם המשחה נגד צרעת ונוזל נגד צרידות. אבל תמורת זאת תתחתני איתי?"
"כן, ברצון רב!" ענתה.
הסנדלר נתן לה את התרופות וכעבור ימים אחדים היא הבריאה ואחרי כן הם התחתנו, והלכו לארמון מלך קולצ'סטר.
כשהמלכה ראתה שבתה התחתנה עם סנדלר עני, תלתה את עצמה מרוב ייאוש.
מותו של המלכה שימח מאוד את המלך, כי היא נמאסה עליו מזמן. הוא נתן לסנדלר מאה לירות והזוג הצעיר הלך למקום מרוחק של הממלכה, שם הסנדלר תיקן נעליים והיא טווה את חוטי התיקון עבורו.